

Gradimo močnejšo skupnost

Srečanje zaposlenih v katoliških vrtcih

V soboto, 9. marca, smo se v Zavodu sv. Stanislava na strokovnem aktivu srečali zaposleni iz različnih katoliških vrtcev po Sloveniji. Aktiv smo pripravili zaposleni iz Vrtca Dobrega pastirja. Po uvodnem pozdravu direktorja Zavoda sv. Stanislava Antona Česna, ravnateljice Vrtca Dobrega pastirja Špele Avšič in kaplana Marka Čižmana so prisotni prisluhnili zgodovinskemu ozadju, ki je botrovalo spremembam, ki se danes odražajo v porastu individualizacije in nas vodijo stran od skupnostnega delovanja. Predstavljena so bila izhodišča različnih strokovnjakov o dejavnih, ki bistveno vplivajo na kvaliteto delovanja posamezne skupnosti.

V nadaljevanju pa so udeleženci prisluhnili primerom dobrih praks delovanja našega vrtca na področju sodelovanja in povezovanja na ravni kolektiva, otrok, staršev in okolja.

MED IZOBRAŽEVANJEM SO IZVEDLI RAZLIČNE DELAVNICE. /IRENA JAMNIK

Zaposleni iz posameznih vrtcev so imeli že na dan srečanja možnost skupaj načrtovati projektni teden, kjer so predvsem iskali možnosti za povezovanje zaposlenih in otrok.

Udeleženci so imeli tudi možnost ogleda vrtca, kjer so bili po igralnicah in hodniku vrtca predstavljeni različni materiali, s katerimi delamo v Vrtcu Dobrega pastirja. Med izobraževanji

so se izvedle različne glasbene in gibalne dejavnosti, ki so v potek dneva poleg malice vnesle sproščenost in možnost neformalnega druženja ter povezovanja med vsemi udeleženci.

Zaposleni v katoliških vrtcih s takimi srečanji gradimo lepšo in močnejšo skupnost katoliških vrtcev, smo drug drugemu spodbuda in možnost za strokovno rast. **I. J.**

Slavimo Gospoda s Križevpotnim vencem

Na Vrhniki na ogled *Križevpotni venec* Marka Jermana

Na praznik sv. Jožefa so v Galeriji Zavoda Ivana Cankarja na Vrhniki slovesno odprli razstavo *Križevpotni venec* Marka Jermana, ki bo na ogled do 9. aprila.

Priznani umetnik, ki se je leta 1991 z družino iz rodne Argentine vrnil v domovino Slovenijo, kjer živi in ustvarja v Godoviču, je na svoji samostojni umetniški poti ustvaril več kakor 300 barvnih oken, ki krasijo večinoma sakralne objekte na več kakor sto lokacijah po Sloveniji, v zamejstvu in Argentini. Pred petnajstimi leti je v želji, da bi v vitrajih

poustvaril katerega od znanih sonetnih vencev, prebiral Prešernovega, Balantičevega ..., vendar navdiha ni bilo. Na poti iskanja se je s pesniško obliko tako zblížal, da se je pisanja sonetnega venca naposled lotil sam.

Prva asociacija ob 14 verzih soneta so bile postaje križevega pota. Ko je ob akrostihu *Slavimo Gospoda* nastal magistrale, je bil to šele začetek. Ob samo-

tnem, tihem, vztrajnem delu in prebiranju dela Anne Katharine Emmerich o Kristusovem trpljenju je sprva počasi, nato pa vse bolj spontano nastajal sonetni venec. Kot prvemu ga je avtor - ne brez oklevanja - prebral dolgoletnemu družinskemu prijatelju akademiku Zorku Simčiču. Njegova potrditev je bila za nadaljevanje odločilna: sonetni venec je začel dobivati tudi likovno podobo.

Odprtje razstave ob občuteni glasbeni spremljavi, za katero so poskrbeli člani umetnikove družine in recitaciji posameznih sonetov - križevpotnih postaj, je bilo lep kulturni dogodek in veličasten uvod v čas praznovanja našega upanja. Ob številnih kulturnih in družbeno dejavnih kristjanah, ki so napolnili galerijski prostor, je dal dogodku s svojo navzočnostjo posebno slovesen pečat akademik Zorko Simčič.

T. P. J.

UMETNIK MARKO JERMAN IN ZORKO SIMČIČ /L.J.

Križana ljubezen Cvetane Priol

V petek, 22. marca, smo v okviru Dnevnega škofjeloškega pasijona v farni cerkvi sv. Jurija pripravili recital poezije s koncertom, ki smo ga posvetili Cvetani Priol. Cvetani je bila podarjena umetniška duša, zato je osrednje mesto na Pasijonskem večeru 2024 v Stari Loki imela umetnost - poezija, glasba in

likovna govorica. Na osrednje mesto cerkve nad oltarno mizo smo postavili 2 x 3 m velik postni prt Križane ljubezni Cvetane Priol z naslikanimi podobami iz njenega in Jezusovega življenja, ki ga je zasnovala slikarka Agata Pavlovec, pomagali pa so ji ga naslikati udeleženci treh postnih likovnih delavnic. Branje Cvetaninih pesmi in dnevniških zapisov se je prepletalo s petjem njenih pesmi in v izvedbi staroloških pevskih zborov treh generacij. **URŠKA FLORJANČIČ**

Votivne podobe svetišča v Crngrobu

V ponedeljek, 25. marca, smo v Marijinem romarskem svetišču v Crngrobu odprli prvo letošnjo razstavo v galeriji C'ngrobsk turn z naslovom *Votivne podobe svetišča v Crngrobu*. Na ogled smo postavili izbrane slike in predmete, ki jih hranimo v svetišču in so jih romarji ob obisku božjepotnega svetišča v Crngrobu prinesli v dar s prošnjo Materi

Božji v boleznih ali drugi tiski ali iz hvaležnosti za uslišane prošnje. Dr. Bojana Rogelj Škafar nam je predstavila zgodovino in pomen votivnih podob. A. Pavel Florjančič, ljubiteljski domoznanec in dober poznavalec lokalne zgodovine, je predstavil razstavljene predmete in spomnil, da v svetišču hranimo po vsej verjetnosti enega najstarejših votivov - kitovo rebro. Razstava bo na ogled še do vključno meseca maja. **URŠKA FLORJANČIČ**

> V RAZMISLEK

ROMANA BIDER

Mučenci med Slovenci

Trideset maš za slovenske mučence, svetniške kandidate

Pri frančiškanih na Tromostovju v Ljubljani bo na trideset zaporednih prvih petkov darovanih trideset maš za slovenske mučence, žrtve totalitarnega nasilja, ki so v postopku za beatifikacijo.

Pri mašah bodo sodelovali duhovniki in verniki iz njihovih rojstnih župnij, pa tudi iz župnij, kjer je kraj njihove smrti. Prenos teh maš bo po GOLD TV in YouTube kanalu, tako jih lahko vsaj posredno spremlja najširše slovensko občestvo. Če bo vse po sreči, bo svetniške kandidate uvodoma predstavil Gregor Čušin.

Začnemo 5. aprila z mašo za dr. Lambertta Ehrlicha. Daroval jo bo prof. dr. Janez Juhant, ki je tudi avtor obsežne, čez šeststo strani debele knjige o tem velikem človeku in Slovencu.

Pri tej maši se bomo spomnili tudi desetega rojstnega dneva pobude Vseposvojitvev, ki je posvečena osebnemu negovanju spomina na žrtve vojnega in povojnega zla. Šestega aprila pred desetimi leti se je odprla spletna stran vseposvojitvev.si, kjer lahko postanemo varuh spomina na eno

izmed žrtve druge svetovne vojne in zanjo molimo.

Varuhi spomina so živega in ustvarjalnega duha. Ena izmed njih, ki želi ostati neimenovana, mi je pred časom poslala polno škatlo denarja, z dopisom: »Imam željo, da se malo 'prikupim' slovenskim mučencem ... V Sloveniji je okrog 750 mest, kjer naj bi ležale njihove kosti, ki čakajo na našo 'oživitev' ... Dajem za vsako morišče en ubogi evro ...«

Teh 750 evrov, po eden za vsako morišče, je zdaj namenjenih

za darovanje maš, posvečenih slovenskim mučencem, ki so v postopku za razglasitev za svetnike.

Njihovo dragocenost za slovenski narod varuhinja spomina Kristina Lovšin Salmič opiše takole: »Oni čakajo na naš odziv, oni že živijo v Svetlobi, vendar smo sedaj na potezi mi. Povabljeni smo, da s svojo molitvijo in občudovanjem njihove daritve za slovenski narod do njih nekako 'izkopljemo' svoje kanale. Oni so že naredili svoje čudovito delo in mi smo lahko nanje neskončno ponosni! Zagotovo ne bi bilo prav, če bi jih v svojem doživljanju pustili zakopane ali pa odkopane le kot žrtve, saj niso samo žrtve! So mnogo več - so SVETI in so NAŠI SLOVENSKE MUČENCI! Zato je prav, da zavestno spremenimo svoj odnos do njih, da jih oživimo zase in za naše zanamce, da jih pridružimo našim življenjskim zgodbam in jih povabimo v naše družine! In ker so to NAŠI SVETI, jih lahko brez zadržkov prosimo, naj pri vsemogočnem Bogu posredujejo za nas in za naše družine, obenem pa jih prosimo, naj se nam pridružijo, ko Boga Očeta prosimo za potrebe našega naroda.«

Narobe je misliti, da z raziskovanjem prikritih morišč odkopavamo kosti. Ne. Odkopavamo civilizacijo. Karel Mauser je v knjigi *Ljudje pod bičem* razkroj civilizacije razložil takole: »Če je beli ubil rdečega, je umazal sebe, ker je kršil postavo - ne ubijaj! Če je rdeči ubil belega, mu zločin prinese medaljo, ker je ideja zahtevala smrt nasprotnika.«

Civilizirani bomo šele takrat, ko bo ubijanje in vsako kršenje postave pomenilo nekaj, kar človeka umaže, in ne nekaj, za kar se človeka nagradi. Nagrajevanje slabega vodi v razpad vseh vrednot in v globoko družbeno ohromelost, kjer smo zdaj.

Naši mučenci, ki so dali življenje za krščanske vrednote, nas lahko s svojo mogočno svetlobo zbudijo, da začnemo gledati v svet z odprtimi očmi. Prek njihovega zgleda lahko dobimo sveže uvide v našo stvarnost. Z mislimi nanje nam lahko zrastejo duhovne mišice. Z njihovo pomočjo lahko izprosimo milost moči za naše polnejše življenje in delovanje.